

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/evliyanin-tasarrufu-ve-risalelerin-ilhamla-yazilmasi]

[Risale-i Nur'un Hususiyetleri](#) [Muhtelif](#)

Soru

Evliyanın Tasarrufu ve Risalelerin İlhamla Yazılması

Bazı büyüklerin Tasarruf sahibi olduklarını ve vefaât etselerde dünyadaki bazı kişilere istedikleri yardımı yapabildiklerini okudum. Bunu nasıl yapıyorlar ve delili nedir? Bir diğer sorum da ilham nasıldır? Üstad Risalelerin ilhamla yazıldığını söylüyor. Ben buna kesin inanıyorum. Hiç Őüphem yok. İlhamın nasıl olduğunu bir misal vererek izah edebilir misiniz?

Cevap

Evliyalardan bazılarının -vefatlarından sonra da dünyadaki tasarruflarının devam ettiği- ehl-i sünnetçe kabul edilen meselelerdendir. Hem inkârı mümkün olmayacak kadar pek çok numuneleri İslâm tarihi boyunca yaşanmış ve nakledilmiş meselelerdendir. Deđil bütün evliânın, yalnız Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî Hazretleri'nin vefatından sonraki tasarrufları ve bunların Őâhidleri hadsiz tevatürler derecesinde kuvvetlidir. Önemli olan bütün hayırların gerçek yaratıcısı ve ihsan edicisi olduğuna iman etmektir. Bu noktada yaşayan biri ile ölmüş birinin tasarruflarına inanmak arasında bir fark yoktur. Yani biz nasilki kendi tasarruf ve faaliyetlerimizin ancak Allah'ın havl ve kuvvetiyle olduğuna inanıyorsak evliyanınkine de -hatta meleklerin işlerine de- aynı şekilde inanırız.

Őurası çok mühimdir ki tevhid tasarruf sahibinin ölü mü, diri mi olduğuna bakmakta değil, gerçek tasarruf ve iş sahibinin yalnız ve yalnız Allah olduğuna inanmaktadır.

Bu girişten sonra Üstad Bediüzzaman'ın Risale-i Nur'da evliyânın, hususan Şeyh Abdülkâdir-i Geylânî Hazretleri'nin (ks) tasarrufları hakkındaki beyanlarının bir kısmı Őunlardır:

"Gavs-ı Âzam gibi, memattan sonra hayat-ı Hızırîye yakın bir nevi hayata mazhar olan evliyalar vardır. Gavs'ın hususî İsm-i Âzamı, "Yâ Hayy" olduğú sırrıyla, sair ehl-i kuburdan

fazla hayata mazhar olduğu gibi, gayet meşhur, Mâruf-u Kerhî denilen bir kutb-u âzam ve Şeyh Hayâtü'l-Harrânî denilen bir kutb-u azîm, Hazret-i Gavs'tan sonra mematları hayatları gibidir. Beyne'l-evliya meşhur olmuştur." (Barla Lâhikası)

"Hazret-i Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî (K.S.) Hindistan'dan Tarîk-ı Nakşîyi getirdiği vakit, Bağdat dairesi, Şâh-ı Geylânî'nin (K.S.) ba'delmemat (ölümünden sonra), hayatta olduğu gibi tasarrufunda idi. Hazret-i Mevlânânın (K.S.) mânen tasarrufunu cây-ı kabûl göremedi. Şâh-ı Nakşibendle (K.S.) İmam-ı Rabbanî'nin (K.S.) ruhaniyetleri Bağdad'a gelip, Şâh-ı Geylanî'nin ziyaretine giderek rica etmişler ki: Mevlânâ Hâlid (K.S.) senin evlâdındır, kabûl et. Şâh-ı Geylânî (K.S.) onların iltimasını kabûl ederek Mevlânâ Hâlid'i kabûl etmiş. Ondan sonra birden Mevlânâ Hâlid (K.S.) parlamış. Bu vâkıa ehl-i keşifçe vâki ve meşhud olmuştur. O hâdise-i ruhaniyeyi o zaman ehl-i velâyetin bir kısmı müşahede etmiş, bâzı da rü'ya ile görmüşler."

"Hazret-i Şeyhin vefatından sonra hayatta oldukları gibi tasarrufları ehl-i velâyetce kabûl edilen üç evliya-yı azîmenin en âzâmı (en büyüğü) o Hazret-i Gavs-ı Geylânî'dir. Ve demiş: (Evvelkilerin güneşleri battı; bizim güneşimiz ise ebedidir...) fıkrasıyla ba'del-memat (ölümünden sonra) dua ve himmetiyle müridlerinin arkasında ve önünde bulunmasıyla, böyle hârika keramet-i acîbe ile meşhur bir zat..." (Sikke-i Tasdik, 8. Lem'a)

"Ben sekiz-dokuz yaşında iken, bütün nâhiyemizde ve etrafında ahali Nakşî Tarikatında ve oraca meşhur Gavs-ı Hîzan namıyla bir zattan istimdad ederken (tasarruf ve yardımlarını isterlerken), ben akrabama ve umum ahaliye muhalif olarak "Yâ Gavs-ı Geylanî" derdim. Çocukluk itibariyle elimden bir ceviz gibi ehemmiyetsiz bir şey kaybolsa, "Yâ Şeyh! Sana bir fatiha, sen benim bu şeyimi buldur." derdim. Acıdır ve yemin ediyorum ki, bin def'a böyle Hazret-i Şeyh, himmet ve duasıyla imdadıma yetişmiştir. Onun için bütün hayatımda umumiyetle fâtiha ve ezkâr ne kadar okumuş isem, Zât-ı Risaletten (A.S.M.) sonra Şeyh-i Geylânî'ye hediye ediyordum." (Sikke-i Tasdik, 8. Lem'a)

Bediüzzaman'ın çocukluğunda "Yâ Şeyh! Sana bir Fâtiha, sen benim bu şeyimi buldur." sözlerini söylemesi onun Abdülkadir Geylânî'nin öldükten sonraki tasarrufuna hiç şüphesiz bir surette inandığını gösterdiği gibi, onun gibi en doğru sözlü bir zatın, yeminle bin defa Hazret-i Şeyh'in yardımlarını gördüğünü söylemesi de anlayana büyük bir ispattır.

Şehitlerin de tasarruflarının devam ettiklerine dair pek çok rivayetler ve yaşanmış hadiseler vardır. Buna dair ise Bediüzzaman şöyle der:

"Hadsiz vakıatla ve rivayatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sabit ve kat'îdir. Hattâ Seyyid-üş şüheda olan Hazret-i Hamza Radyallahü Anh, mükerrer vakıatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vakıatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve isbat edilmiş." (Mektubat, 1. Mektub)

İlhama dair sualinize gelince:

İlhâm, Allah'tan feyiz yoluyla kulun kalbine gelen mana olarak tarif edilir. Kur'an-ı Kerim'de Allahu Teâlâ'nın arıya vahyettiği anlatılmaktadır (en-Nahl, 16/68). Bu vahiyle kastedilen ilhamdır. Yine Hadsiz vakiatla ve rivayatla şühedanın bu tarz-ı hayata mazhariyetleri ve kendilerini sağ bildikleri sabit ve kat'îdir. Hattâ Seyyid-üş şüheda olan Hazret-i Hamza Radyallahü Anh, mükerrer vakiatla kendine iltica eden adamları muhafaza etmesi ve dünyevî işlerini görmesi ve gördürmesi gibi çok vakiatla, bu tabaka-i hayat tenvir ve isbat edilmiş. Kur'an'da peygamber olmadığı bilinen şahıslara geldiği bildirilen vahiy ilham ile tefsir edilmiştir. Allah Hz. Musa'nın annesine "çocuğu emzir, başına gelecekten korktuğun zaman, onu suya bırak, korkma, üzülme biz şüphesiz onu sana döndüreceğiz ve peygamber yapacağız" (el-Kasas, 28/7)

İmam Taftazanî ilhâmı şöyle yorumlamıştır: "İlham kişinin kendisi için delil olabilir. Çünkü ilhamla ilim hasıl olduğu konusunda şüphe yoktur. Bu hususla ilgili hadisler mevcuttur. Bir çok seleften (geçmiş büyük âlimlerden) bununla ilgili haberler nakledilmiştir (Taftazani, Şerhu'l-Akâid, s. 121)

Taftazannî gibi, İmam Gazzalî, Fahreddin Razî ve Seyfüddin Âmidî gibi büyük kelâmcılar ilhamla yakînî ve kat'î bilgilerin elde edileceğini kabul ederler. Ancak ilhamın vehim ve vesveseden ayırabilmek için onun dine uygunluğunun âyet ve hadislerle kontrol edilmesi gerektiğini vurgularlar. Yine büyük bir kelâmcı olan Seyyid Şerif Cürcanî, ilhamın tasavvuf mesleğinde (mühim) bir bilgi edinme yolu olduğunu ifade eder.(Cürcânî, Ta'rifât, s. 35)

-